

In huis bewaren mensen dingen die heel waardevol voor hen zijn. Vaak hebben ze er een speciaal plekje voor. En soms kun je daaraan ook zien of en hoe de bewoners geloven. Dan staan er ook spuleetjes die met het geloof te maken hebben. Hindoestaanse mensen hebben vaak een huisaltaartje, bij Boeddhistische mensen staat er vaak een Boeddhabeeldje en een lotusbloem op een mooi plekje. Moslims hebben vaak een nis met een lichtje, of een tapijt met mooie patronen aan de muur. In het huis van Christenen is er vaak een kruis, en bij katholieken meestal ook een Mariabeeldje te vinden.

Een heilig hoekje in je huis

Het is net na de zomervakantie. Iedereen op het schoolplein is er weer. In een hoekje van het schoolplein staan een jongen en meisje. Ze kennen niemand, niemand kent hen. Tess ziet het, en loopt op ze af. 'Hoi', zegt ze, 'Ik ben Tess, ik zit nu in groep 6. En jullie?' 'Ik ben Ruben', 'en ik ben Evi. We zijn tweeling. Toevallig, wij komen ook in groep 6'. 'Leuk', zegt Tess. 'Dan kennen we elkaar al een beetje'.

De bel gaat en de kinderen gaan naar binnen. Best spannend allemaal. Tess heeft wat kriebels in de buik. Ze krijgen meester Joost. Voor het eerst een meester.

'Hallo allemaal, welkom', zegt meester Joost. 'En heel bijzonder welkom aan Evi en Ruben. Jullie zijn nieuw op school. Maar je boft. Je komt in een fijne klas. Ik hoop dat jullie je snel thuis zullen voelen'. Tess knikt naar Evi en Ruben en naar meester Joost.

Tess is erg nieuwsgierig, dus vraagt ze in de pauze: 'Hebben jullie zin om vanmiddag met mij te spelen?' Evi en Ruben knikken. Bij jou of bij ons? 'Bij jullie', roept Tess meteen. 'Goed, maar dan vraag ik Sem ook', zegt Ruben met een grijns, 'anders is het zo'n meidenboel'.

'Welkom, welkom, ik ben Anne, de moeder van Evi en Ruben'. Tess kijkt rond. Alles in het huis glimt nog een beetje van nieuwigheid. Ze wonen er pas.

Tess is natuurlijk erg nieuwsgierig naar de kamer van Evi. Daar is ook alles nog nieuw. Je kan het ruiken. Dan ziet ze op een plankje wat oudere dingetjes. Een klein Japans popje, een mooie schelp, een lijstje met een foto van een meneer, een beeldje van een moeder met een kind op haar arm, en er ligt een ankertje, een kruisje, een hartje met een ringetje aan elkaar.

Evi ziet Tess kijken. 'Dit is mijn thuisplekje', zegt ze. 'Ruben heeft het ook, maar hij heeft een bootje bij de een bootje bij de schelp'. Evi slikt even. Tess ziet een kleine traan en o gelukkig met een glimlach erdoorheen.

'Pappa vaart met de marine. Hij is een soort soldaat op zee. Als hij een tijd thuis is geweest, moet hij weer naar zee. Dan is hij een paar maanden weg. Ook nu weer. Het is steeds weer moeilijk als het afscheid komt.

Mijn popje, en het bootje van Ruben, dat hebben we van papa gekregen. We mochten het van hem een speciaal plekje geven. Hij heeft deze plankjes nog opgehangen voordat hij weer moest gaan varen. Papa zei toen: Kijk er maar vaak naar, dan denk je aan mij en ik aan jullie.

We kregen ook dit ankertje, kruisje, en hartje. Dat betekent geloof, hoop en liefde. We houden van elkaar, en we denken aan elkaar. Maar we mogen ook aan Onze Lieve Heer vragen dat hij ons beschermt en dat we elkaar weer gezond en wel terugzien. Daar hoop ik op. En toen gaf hij ons een high five.

Van opa en oma kregen we een tijd geleden een Mariabeeldje. Papa ook. Hij heeft het in zijn hut op de boot. Maria is niet alleen moeder van Jezus, ze houdt van alle mensen. Ook van ons en van pappa. Dat geloven opa en oma echt.

Beneden hebben we ook zo'n plankje, Wil je het zien?' Tess knikt.

Beneden ziet Tess een foto van de hele familie bij elkaar. 'Dat is dus je vader?' wijst Tess. Evi knikt. Ook hier ziet Tess een Mariabeeldje, een ankertje met kruisje en hartje. Alles mooi in een kralensnoer, met ook weer een kruisje eraan.

Tess is er stil van. Ze kan haar ogen niet afhouden van het plankje. Wat mooi, zegt ze. Ze denkt aan haar eigen huis. Daar staat een foto van opa op de kast. Soms branden ze er een kaarsje bij of leggen ze een bloem ervoor. Nu begrijpt ze het.

Anne ziet Tess en Evi kijken. 'Dit is ons heilige hoekje', zegt Anne. 'Hier ben ik helemaal thuis. We zijn vaak met ons drietjes, maar we wonen hier met ons vieren. Zo is pappa toch een beetje bij ons. En Maria ook. We geloven echt dat zij ons beschermt'.

Met een glimlach vraagt ze aan Tess: 'vind je het mooi?' Evi vraagt: 'hebben jullie thuis ook een heilig hoekje?'

c: Jacqueline Huizinga

Laat de kinderen vertellen..

hebben zij een heilig hoekje op hun kamer?

Hoe ziet het eruit?

En in de woonkamer?

Maak je ook speciale gebaren daar? (kaarsje branden, buiging maken, wierrook branden... kruisje slaan.. laat de kinderen vertellen).

Wat voor spulletjes bewaar je daar?

wat betekent het heilig hoekje voor de kinderen?

Wat betekenen de spulletjes voor de kinderen?

